

ที่ มส ๐๐๒๓.๖/ว ๗๐๓๕

ศาลากลางจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ถนนขุนลุมประพาส มส ๕๘๐๐๐

๗๐ ตุลาคม ๒๕๖๙

เรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการสิ่งปฏิกูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คู่มือแนวทางการจัดการระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่มีประสิทธิภาพ จำนวน ๑ ชุด
๒. คู่มือเทคโนโลยีการจัดการสิ่งปฏิกูล ของกรมอนามัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบผู้ป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน จำนวน ๕,๓๕๓ คน และโรคบิดมีตัวหรือโรคบิดจากเชื้ออะมีบา จำนวน ๒๗๗ คน (ระบบคลังข้อมูลด้านการแพทย์และสุขภาพ (HDC) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน: ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๙) สาเหตุประการหนึ่งเกิดจาก การจัดการสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ปัจจุบันพบว่า มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลในพื้นที่รกร้างที่สาธารณะ ไร่นา แหล่งน้ำธรรมชาติ บ่อขยะ ก่อให้เกิดปัญหากลิ่นรบกวนและความเสี่ยงอันตรายต่อการแพร่กระจาย ของเชื้อโรคและพยาธิลงสู่แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคของชุมชนต้นน้ำและปลายน้ำ เช่น โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันและบิด โรคพยาธิ โรคติดต่อทางเดินอาหาร เป็นต้น เป็นปัญหาต่อการสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชนในวงกว้าง การจัดการสิ่งปฏิกูลตั้งแต่ระบบการรองรับ การเก็บ การขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หากมีการจัดการที่ถูกต้องเหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยหรือไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ยังไม่มีบ่อบำบัดสิ่งปฏิกูล ที่ได้มาตรฐานทางสุขาภิบาล เพื่อรองรับการกำจัดอย่างถูกวิธีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล อีกทั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีนโยบายที่จะขับเคลื่อนการจัดการสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อสร้างสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลเพื่อรองรับสิ่งปฏิกูลในพื้นที่ให้เพียงพอ

เพื่อให้การจัดการสิ่งปฏิกูลในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามกฎหมาย และสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงได้จัดทำแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยให้อำเภอแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่พิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. ดำเนินการตามมาตรการทางกฎหมายและการควบคุมกำกับ และมาตรการเชิงพื้นที่ โครงสร้างและเทคโนโลยีการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ มาตรการทางกฎหมายและการควบคุมกำกับ

๑) การตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติท้องถิ่น: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ ค่าธรรมเนียม และบทลงโทษที่ชัดเจน

/๒) ระบบ...

๒) ระบบใบอนุญาตและขึ้นทะเบียน: จัดระเบียบรถสูบล้างแวกชน โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดให้ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบกิจการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกันไม่ให้แอบนำไปทิ้งในพื้นที่รกร้างหรือแหล่งน้ำ

๑.๒ มาตรการเชิงพื้นที่ โครงสร้างและเทคโนโลยีการจัด

๑) การเลือกพื้นที่ตั้งระบบ โดยพิจารณาพื้นที่ห่างไกลจากชุมชน ไกลจากแหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน และน้ำท่วมไม่ถึง รวมถึงการขออนุญาตใช้พื้นที่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๒) การเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ : เนื่องจากแม่ฮ่องสอนเป็นพื้นที่ภูเขาสูง การขนส่งระยะไกลทำได้ยาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาเลือกระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล รูปแบบ “ลานทรายกรองสิ่งปฏิกูล (Sludge Drying Bed)” เนื่องจากเป็นรูปแบบทางเทคนิคขั้นพื้นฐาน ระบบที่ไม่ซับซ้อน มีค่าลงทุนและค่าบำรุงรักษาต่ำ (Low Cost) ไม่ต้องใช้ไฟฟ้าหรือสารเคมีในกระบวนการหลัก สามารถก่อสร้างได้ง่ายในพื้นที่ราบระหว่างหุบเขา และดูแลรักษาได้ง่ายโดยบุคลากรในท้องถิ่น เหมาะกับบริบทในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑.๓ การรวมกลุ่มพื้นที่ (Cluster): ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขนาดเล็ก และมีงบประมาณจำกัด ควรรวมกลุ่มกัน (Cluster) เพื่อร่วมกันก่อสร้างและใช้ประโยชน์จากบ่อบำบัดสิ่งปฏิกูลมาตรฐานร่วมกัน โดยมีอำเภอเป็นตัวกลางในการประสานงาน

๑.๔ การนำกลับมาใช้ประโยชน์: สิ่งปฏิกูลที่ผ่านกระบวนการหมักตากแห้งและฆ่าเชื้อโรคตามมาตรฐานจนปลอดภัยแล้ว สามารถนำไปบริหารจัดการต่อเพื่อทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ หรือวัสดุปรับปรุงดิน แจกจ่ายหรือจำหน่ายให้แก่เกษตรกรในพื้นที่เพื่อใช้ในแปลงเกษตรกรรมทดแทนปุ๋ยเคมี สอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒. ให้อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน แจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง และองค์การบริหารส่วนตำบลปางหมู บูรณาการดำเนินงานจัดการสิ่งปฏิกูลในพื้นที่อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ร่วมกับเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน เพื่อเป็นต้นแบบของจังหวัดฯ โดยพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐) ทั้งนี้ ขอให้ศึกษาข้อมูลแนวทางการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล เช่น การศึกษาดูงาน การวิจัย และการศึกษาข้อมูลทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงดำเนินการประชาสัมพันธ์ประชาชนในพื้นที่เพื่อดำเนินการจัดทำบ่อบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขอนามัย ตามมาตรฐานของกรมอนามัยต่อไป

๓. สำหรับอำเภออื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ให้เห็นผลเป็นรูปธรรมต่อไป
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิวัฒน์ จามรุธะ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานบริการสาธารณะและประสานงานอำเภอ

โทร. ๐ ๕๓๖๑ ๒๘๔๑ ต่อ ๓๓

ที่ มส ๐๐๒๓.๖/ว

พว๐๓๕

ศาลากลางจังหวัดแม่ฮ่องสอน

ถนนขุนลุมประพาส มส ๕๘๐๐๐

๗๐ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรื่อง การขับเคลื่อนการจัดการสิ่งปฏิกูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองแม่ฮ่องสอน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คู่มือแนวทางการจัดการระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่มีประสิทธิภาพ จำนวน ๑ ชุด
๒. คู่มือเทคโนโลยีการจัดการสิ่งปฏิกูล ของกรมอนามัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วยสถานการณ์ปัจจุบันจังหวัดแม่ฮ่องสอน พบผู้ป่วยด้วยโรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน จำนวน ๕,๓๕๓ คน และโรคบิดมีตัวหรือโรคบิดจากเชื้ออะมีบา จำนวน ๒๗๗ คน (ระบบคลังข้อมูลด้านการแพทย์และสุขภาพ (HDC) สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน: ๒๖ ตุลาคม ๒๕๖๕) สาเหตุประการหนึ่งเกิดจากการจัดการสิ่งปฏิกูลที่ไม่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ปัจจุบันพบว่า มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลในพื้นที่รกร้างที่สาธารณะ ไร่นา แหล่งน้ำธรรมชาติ บ่อขยะ ก่อให้เกิดปัญหากลั่นแกล้งและความเสี่ยงอันตรายต่อการแพร่กระจาย ของเชื้อโรคและพยาธิลงสู่แหล่งน้ำอุปโภคบริโภคของชุมชนต้นน้ำและปลายน้ำ เช่น โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลันและบิด โรคพยาธิ โรคติดต่อทางเดินอาหาร เป็นต้น เป็นปัญหาต่อการสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย และคุณภาพชีวิตของประชาชนในวงกว้าง การจัดการสิ่งปฏิกูลตั้งแต่ระบบการรองรับ การเก็บ การขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล หากมีการจัดการที่ถูกต้องเหมาะสมและถูกสุขลักษณะจะควบคุมและป้องกันไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยหรือไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อประชาชน รวมทั้งไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ยังไม่มีบ่อบำบัดสิ่งปฏิกูล ที่ได้มาตรฐานทางสุขาภิบาล เพื่รองรับการกำจัดอย่างถูกวิธีตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล อีกทั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีนโยบายที่จะขับเคลื่อนการจัดการสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก่อสร้างสถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลเพื่รองรับสิ่งปฏิกูลในพื้นที่ให้เพียงพอ

เพื่อให้การจัดการสิ่งปฏิกูลในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องตามกฎหมาย และสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงได้จัดทำแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยขอความร่วมมือเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนพิจารณาดำเนินการ ดังนี้

๑. ดำเนินการตามมาตรการทางกฎหมายและการควบคุมกำกับ และมาตรการเชิงพื้นที่ โครงสร้างและเทคโนโลยีการกำจัดสิ่งปฏิกูล โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ มาตรการทางกฎหมายและการควบคุมกำกับ

๑) การตราข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติท้องถิ่น: องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาออกข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ ค่าธรรมเนียมและบทลงโทษที่ชัดเจน

/๒) ระบบ...

๒) ระบบใบอนุญาตและขึ้นทะเบียน: จัดระเบียบบรรดาส้วมเอกชน โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดให้ต้องขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบกิจการจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างถูกต้อง เพื่อป้องกันไม่ให้แอบนำไปทิ้งในพื้นที่รกร้างหรือแหล่งน้ำ

๑.๒ มาตรการเชิงพื้นที่ โครงสร้างและเทคโนโลยีการจัด

๑) การเลือกพื้นที่ตั้งระบบ โดยพิจารณาพื้นที่ห่างไกลจากชุมชน ไกลจากแหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปาหมู่บ้าน และน้ำท่วมไม่ถึง รวมถึงการขออนุญาตใช้พื้นที่ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

๒) การเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับพื้นที่ : เนื่องจากแม่ฮ่องสอนเป็นพื้นที่ภูเขาสูง การขนส่งระยะไกลทำได้ยาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจพิจารณาเลือกระบบกำจัดสิ่งปฏิกูล รูปแบบ “ลานทรายกรองสิ่งปฏิกูล (Sludge Drying Bed)” เนื่องจากเป็นรูปแบบทางเทคนิคขั้นพื้นฐาน ระบบที่ไม่ซับซ้อน มีค่าลงทุนและค่าบำรุงรักษาต่ำ (Low Cost) ไม่ต้องใช้ไฟฟ้าหรือสารเคมีในกระบวนการหลัก สามารถก่อสร้างได้ง่ายในพื้นที่ราบระหว่างหุบเขา และดูแลรักษาได้ง่ายโดยบุคลากรในท้องถิ่น เหมาะสมกับบริบทในจังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑.๓ การรวมกลุ่มพื้นที่ (Cluster): ในกรณีที่ยังมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขนาดเล็ก และมีงบประมาณจำกัด ควรรวมกลุ่มกัน (Cluster) เพื่อร่วมกันก่อสร้างและใช้ประโยชน์จากบ่อบำบัดสิ่งปฏิกูลมาตรฐานร่วมกัน โดยมีอำเภอเป็นศูนย์กลางในการประสานงาน

๑.๔ การนำกลับมาใช้ประโยชน์: สิ่งปฏิกูลที่ผ่านกระบวนการหมักตากแห้งและฆ่าเชื้อโรคตามมาตรฐานจนปลอดภัยแล้ว สามารถนำไปบริหารจัดการต่อเพื่อทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์ หรือวัสดุปรับปรุงดิน แจกจ่ายหรือจำหน่ายให้แก่เกษตรกรในพื้นที่เพื่อใช้ในแปลงเกษตรกรรมทดแทนปุ๋ยเคมี สอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒. ให้เทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน บูรณาการดำเนินงานจัดการสิ่งปฏิกูลในพื้นที่อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน ร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบลผาบ่อง และองค์การบริหารส่วนตำบลปางหมู เพื่อเป็นต้นแบบของจังหวัดฯ โดยพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ (และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๖๐) ทั้งนี้ ขอให้ศึกษาข้อมูลแนวทางการบริหารจัดการสิ่งปฏิกูล เช่น การศึกษาดูงาน การวิจัย และการศึกษาข้อมูลทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงดำเนินการประชาสัมพันธ์ร่วมกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อดำเนินการจัดทำบ่อบำบัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกสุขอนามัย ตามมาตรฐานของกรมอนามัยต่อไป

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิวัฒน์ จามธนะ)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดแม่ฮ่องสอน

สำนักงานท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานบริการสาธารณะและประสานงานอำเภอ

โทร. ๐ ๕๓๖๑ ๒๘๔๑ ต่อ ๓๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย

(ตามหนังสือจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่ มส ๐๐๒๓.๖/ว

ลงวันที่ ตุลาคม ๒๕๖๙)

ที่	สิ่งที่ส่งมาด้วย	QR Code
๑	คู่มือแนวทางการจัดการระบบกำจัดสิ่งปฏิกูลที่มีประสิทธิภาพฯ	
๒	คู่มือเทคโนโลยีการจัดการสิ่งปฏิกูล ของกรมอนามัย	
๓	กรณีศึกษาตัวอย่าง (การจัดการสิ่งปฏิกูล เทศบาลตำบลหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่)	

ระบบคลังข้อมูลด้านการแพทย์และสุขภาพ (HDC)
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแม่ฮ่องสอน เขตสุขภาพที่ 1
ศูนย์ประสานงานฯ ตำบลจองคำ อำเภอเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน

หน้าแรก รายงานมาตรฐาน > ศัพท์ > ค้นหา > ค้นหา > HDC ส่วนกลาง
วันที่ 26 ตุลาคม 2569

เข้าสู่ระบบ

ลงทะเบียนใช้งาน

ตารางแสดงจำนวนและอัตราป่วยด้วยโรคที่เกิดจากน้ำ และการสุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย และปราศจากสุขลักษณะ จำแนกรายโรค

จังหวัด	กลุ่มโรค	จำนวนประชากร	จำนวนผู้ป่วย ปี พ.ศ. 2569												จำนวนผู้ป่วย	อัตราป่วยต่อแสนประชากร
			ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	รวม	
แม่ฮ่องสอน	อหิวาตกโรค	242,318	0	0	0	0	3	0	0	1	0	0	0	0	6	2.48
แม่ฮ่องสอน	โรคโปลิโอ	242,318	3	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	0	6	2.48
แม่ฮ่องสอน	โรคบิดจากเชื้อกลายพันธุ์	242,318	1	2	0	2	0	0	1	2	0	0	0	0	8	3.30
แม่ฮ่องสอน	โรคอุจจาระร่วงเฉียบพลัน	242,318	730	782	736	682	619	688	643	535	509	0	0	0	5,353	2,209.08
แม่ฮ่องสอน	โรคบิดมีตัวหรือโรคบิดจากเชื้ออะมีบา	242,318	29	40	37	29	15	52	40	26	23	0	0	0	277	114.31
แม่ฮ่องสอน	โรคพิษสุนัขบ้า	242,318	0	0	3	1	1	2	2	2	1	0	0	0	11	4.54
แม่ฮ่องสอน	โรคพิษสุนัขบ้า	242,318	33	30	21	15	31	34	32	23	38	0	0	0	246	101.52
แม่ฮ่องสอน	โรคพิษสุนัขบ้า	242,318	0	6	2	1	8	9	5	5	0	0	0	0	35	14.44
รวม		0	796	860	799	733	674	788	723	595	572	0	0	0	5,942	0.00

วันที่ประมวลผล : 26 ตุลาคม 2569